

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 132/20

Luksemburg, 15 października 2020 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawach C-562/19 P Komisja / Polska
i C-596/19 P Komisja / Węgry

W ocenie rzecznik generalnej Juliane Kokott polski podatek od sprzedaży detalicznej i węgierski podatek od reklam nie naruszają prawa Unii w dziedzinie pomocy państwa

Prawo z dziedziny pomocy państwa nie stoi na przeszkodzie progresywnemu opodatkowaniu przychodów przedsiębiorstw

Podążając za międzynarodowym trendem, Polska i Węgry nałożyły na przedsiębiorstwa bezpośrednie podatki, które są pobierane nie od zysku, ale od przychodów (obrotu), i mają strukturę progresywną. Podatki te obciążają przede wszystkim przedsiębiorstwa uzyskujące wysokie przychody, to jest duże przedsiębiorstwa.

W dniu 6 lipca 2016 r. Polska uchwaliła ustawę o podatku od sprzedaży detalicznej, która weszła w życie z dniem 1 września 2016 r. Od tej daty sprzedawcy detaliczni musieli uiszczać od swych miesięcznych przychodów uzyskanych ze sprzedaży towarów na rzecz konsumentów, jeżeli przekraczały one kwotę 17 mln PLN (około 4 mln EUR), podatek w wysokości 0,8% w odniesieniu do miesięcznego przychodu w przedziale od 17 do 170 mln PLN oraz podatek w wysokości 1,4% w odniesieniu do miesięcznego przychodu w przedziale przekraczającym kwotę 170 mln PLN.

W dniu 11 czerwca 2014 r. Węgry przyjęły ustawę w sprawie podatku od reklam, według której podmioty udostępniające reklamy (gazety, media audiowizualne, podmioty zajmujące się rozlepianiem reklam) musiały uiszczać od obrotu netto uzyskanego w danym roku na Węgrzech z publikacji reklam podatek oparty na progresji szczeblowej (sześć stawek podatku od 0% do 50%). Wskazane stawki podatku zostały później zredukowane do dwóch, a mianowicie do stawki 0% dla przedziału podstawy opodatkowania poniżej 100 mln HUF (około 312 000 EUR) i stawki 5,3% dla przedziału powyżej tej kwoty. W odniesieniu do pierwszego roku podatkowego ustawa ta przewidywała przejściowo proporcjonalne uwzględnienie ewentualnych strat z roku poprzedniego.

Decyzjami z dnia 30 czerwca 2017 r.¹ i z dnia 4 listopada 2016 r.² Komisja uznała oba podatki za niezgodne ze wspólnym rynkiem ze względu na to, że skutkują one przyznaniem niedozwolonej korzyści „zbyt nisko opodatkowanym” małym przedsiębiorstwom, a tym samym stanowią one pomoc państwa.

Polska i Węgry zakwestionowały odpowiednie decyzje Komisji przed Sądem Unii.

Wyrokami odpowiednio z dnia 16 maja 2019 r.³ i z dnia 27 czerwca 2019 r.⁴ Sąd uwzględnił te skargi i **stwierdził nieważność decyzji Komisji, wskazując w uzasadnieniu, że w przypadku obu regulacji podatkowych przyznanie selektywnej korzyści, a tym samym udzielenie pomocy państwa przedsiębiorstwom osiągającym niższe przychody, nie miało miejsca.** Komisja wniosła do Trybunału odwołania od obu tych wyroków Sądu.

¹ Decyzja Komisji (UE) 2018/160 z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) wdrożonej przez Polskę w odniesieniu do podatku od sprzedaży detalicznej (Dz.U. 2018, L 29, s. 38).

² Decyzja Komisji (UE) 2017/329 z dnia 4 listopada 2016 r. w sprawie środka SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Węgry dotyczącego opodatkowania obrotów z tytułu reklamy (Dz.U. 2017, L 49, s. 36).

³ Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie Polska/Komisja ([T-836/16 i T-624/17](#)), zob. także komunikat prasowy nr [nr 64/19](#)).

⁴ Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie Węgry/Komisja ([T-20/17](#), zob. komunikat prasowy [nr 84/19](#)).

W przedłożonych dzisiaj opiniach rzecznik generalna Juliane Kokott zaproponowała, aby Trybunał oddalił odwołania Komisji i utrzymał w mocy wyroki Sądu.

Rzecznik generalna odesłała do wypracowanego w ostatnim czasie orzecznictwa Trybunału⁵, w myśl którego opodatkowanie progresywne może opierać się na obrocie, ponieważ kwota obrotu stanowi neutralne kryterium odróżniające, a także istotny wskaźnik zdolności płatniczej podatników.

Wnioski te należy odnieść także do prawa z dziedziny pomocy państwa. W braku regulowań unijnych w tej dziedzinie, do kompetencji państw członkowskich należy określanie podstaw opodatkowania oraz rozkładanie obciążenia podatkowego między różne czynniki produkcji i różne sektory gospodarki⁶. Co do zasady, w świetle prawa z dziedziny pomocy państwa można oceniać tylko odstępstwo od tego autonomicznie zaprojektowanego systemu podatkowego, a nie samo stworzenie systemu podatkowego.

Z prawa Unii nie da się wywieść „normalnego” opodatkowania. **Punktem wyjścia dla określenia, co dany ustawodawca krajowy uważa za normalne opodatkowanie, może być zatem każdorazowo jedynie decyzja tego ustawodawcy.** W analizowanych sytuacjach jest to progresywny podatek przychodowy pobierany od przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze handlu detalicznego bądź od przedsiębiorstw z branży publikacji reklam, którego podstawę wymiaru stanowi obrót.

Powszechnie obowiązująca ustawa podatkowa – która, jak w tym przypadku, ustanawia dopiero ramy odniesienia – może zatem stanowić pomoc tylko wtedy, gdy została skonstruowana w sposób wyraźnie niespójny. Wobec tego Sąd słusznie wykluczył istnienie takiej niespójności odpowiednio w przypadku polskiego podatku od sprzedaży detalicznej i węgierskiego podatku od reklam.

Podatek pobierany od przychodu – podobnie jak podatek pobierany od zysku – ma swoje **wady i zalety**. Ich rozważenie i wzięcie za nie odpowiedzialności nie jest jednak zadaniem organu czy sądu, ale umocowanego demokratycznie ustawodawcy. Ustawodawca podatkowy (w tym przypadku ustawodawca polski lub węgierski) może zdecydować, który podatek jest w jego ocenie odpowiedni. W każdym razie prawo z dziedziny pomocy państwa nie wymaga wprowadzenia podatku, który byłby najbardziej odpowiedni z punktu widzenia Komisji.

Podatki pobierane od przychodu zyskują na znaczeniu na całym świecie, o czym świadczy również zaproponowany przez Komisję podatek od usług cyfrowych. Również w tym przypadku wysokość opodatkowania jest uzależniona od rocznego obrotu uzyskanego przez dane przedsiębiorstwo. W tym zakresie polski podatek od sprzedaży detalicznej, względnie węgierski podatek od reklam, i planowany unijny podatek od usług cyfrowych nie różnią się od siebie.

Zdaniem rzecznik generalnej **również skala progresywna, jako taka, nie stanowi niespójności.** W związku z tym skale progresywne są dość powszechnie stosowane w przypadku opodatkowania dochodów w celu osiągnięcia opodatkowania dostosowanego do zdolności finansowej. Dotyczy to zarówno podatku pobieranego od zysku, jak i podatku pobieranego od przychodu. Wysoka wartość obrotu nie musi wprawdzie być równoznaczna z osiąganiem dużych zysków. Jest ona jednak jedną z przesłanek świadczących o istnieniu dużych zysków. Wprowadzone rozróżnienie nie jest zatem niespójne.

Przewidziane przez Węgry **uwzględnienie strat w rozumieniu prawa podatkowego w pierwszym roku obowiązywania podatku od reklam** nie oznacza przyznania pomocy państwa. Ponieważ istnienie strat poniesionych w roku poprzednim jest kryterium obiektywnym,

⁵ Wyroki Trybunału z dnia 3 marca 2020 r., w sprawach Vodafone Magyarország (C-75/18) i Tesco-Global Áruházak (C-323/18), zob. także komunikat prasowy nr 20/20.

⁶ Wyroki: z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie ANGED (C-233/16, zob. także komunikat prasowy nr 57/18); z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie Komisja i Hiszpania/Government of Gibraltar i Zjednoczone Królestwo (C-106/09 P i C-107/09 P, zob. także komunikat prasowy nr 120/11).

a przedsiębiorstwa, które w poprzednim roku poniosły straty i te, które osiągnęły w owym roku zyski, różnią się pod względem zdolności do ponoszenia dodatkowego, niezależnego od zysków podatku, wdrożenie tego przepisu przejściowego także nie stanowi działania niespójnego.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny tekst opinii ([C-562/19 P](#) i [C-596/19 P](#)) jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z przedłożenia opinii jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106